

Minä en ikinä halua mennä tyttöjen kanssa naimisiin. Sen olen päättänyt jo vuosia sitten. Tytöt, ne on niin ällöttäviä kun niillä on niin pitkät hiukset, jotka on aina takussa ellei ne harjaa niitä tuntikausia, jotta ne olisivat sileät. Ja jos ne ovat sileät, niiden on pitänyt harjata niitä tuntikausia, mikä ei tosiasiassa ole yhtään mukava aika odottaa vieressä. Se on hyvin tavallista, että pojat joutuvat aina odottamaan tyttöjä, kun ne niitä hiuksia harjaavat. Toisekseen, ne ovat niin ärsyttäviä, kun ne supattavat toistensa korviin ja sitten kikattavat kovaan ääneen sen jälkeen. Varsinkin matikan tunnilla ne tuppaaavat kikattamaan entistä kovempaa. Se on ihan taivaallisen ärsyttävää. Minä kun katsos pidän matikasta ja en pysty kuulemaan mitään, mitä opettaja sanoo. Tytöt, ne ei edes kuuntele opettajaa. Kikattaa vaan. Ne varmaan kikattaa päivät pitkät kotonakin. Ja koulussa ja balettitunnilla ja askartelukerhossa ja kaikkialla. Niillä on vaan tapana tehdä niin. Minä en tosiaan halua ikinä niiden kanssa mennä naimisiin. Vaikka äitinikin niin väittää, että se olisi hyvä asia vaan. Äiti tosiaan sanoo, että tyttöjen kanssa on hyvä mennä naimisiin ja asua samassa talossa, niin kuin äiti ja isäkin tekevät. Se on kuulemma hyvästä, koska silloin ei tarvitse yksin asua ja ikävystyä. Minä en tosin tarvitse tyttöjä minulle seuraa pitämään. Jos minua kauheasti alkaa ikävystyttämään, kiipeän aidan yli Leevin pihalle ja heittelen pikkukiviä Leevin ikkunaan. Silloin Leevi yleensä tulee ulos, ellei se ole juuri päivällisaika, jolloin Leevin pitää ensin syödä. Joskus Leevin pitää syödä vielä jälkiruokaakin, mikä kestää melkein tunteja. Ei kumminkaan niin kauan kun tyttöjen hiusten harjaus, mutta kyllä Leeviäkin joutuu välillä kauhean kauan odottamaan. Sillä välin minä yleensä heitän keppiä Leevin koiralle, Ruosteelle. Ruoste on puoliksi minunkin koira. Me ollaan Leevin kanssa sovittu niin. Sitten kun Leevi vihdoinkin tulee ulos, me kiivetään ylös puuhun, jossa meillä on majakin ja maataan vaan selällään siellä ihan hiljaa. Me molemmat tykätään siitä niin paljon. Katsoppas tytöt, ne ei siitä tykkäisi yhtään. Niiden mielestä se kamalan tylsää. Minä tiedän sen niin hyvin, koska kerran me otettiin Leevin sisko Aino meidän majaan. Eikä me tehty yhtään mitään erikoista. Maattiin vaan niin kun aina, mutta Aino se ei jaksanut maata siellä yhtään kauan. Se alkoi heti kiemurtelemaan ja kysymään kaikenlaisia tyhmiä kysymyksiä. Sitten se halusi melkeen heti lähteä alas sieltä puusta. Ja se vasta olikin ärsyttävää! Se sai minut ja Leevin ikävystymään. Aino ei nimittäin uskaltanut itse kiivetä alas. Lopulta Leevin piti juosta takaisin sisälle ja hakea sen isä auttamaan. Leevin isän piti kiivetä itse puuhun ja kantaa Aino reppuselässä alas. Siitä minä tiedän niin hyvin, ettei tytöt jaksu semmosia leikkejä. Kun me ollaan Leevin kanssa tarpeeksi leväty, aletaan me heittelemään käpyjä kaukana olevaan siniseen roskapönttöön. Se vasta hauskaa onkin. Me yritetään saada koko ämpäri täyteen. Nyt se on noin puolessa välissä. Se ei ole kauhean helppoa se. Se on myös aika raskasta hommaa. Liian raskasta se olisi tytöille leikittäväksi. Niillä ei ole siihen tarvittavia voimia. Minulla ja Leevillä on kyllä aika paljon voimaa. Ollaan harjoiteltu jo niin pitkään. Harjoitusta se vaan vaatii. Tyttöillä ei tosin ole kärsivällisyyttäkään. Leevin kanssa me ollaan yhdessä päätetty, että me ei ikinä mennä tyttöjen kanssa naimisiin. Leevi ei pidä tytöistä myöskään. Leevi pitää vain joskus Ainosta, kenenstäkään muusta Leevi ei pidä. Me tunnetaan tytöt liian hyvin. Me ollaan niitä seurattu ja tutkittu. Vuosikaudet ollaan tutkittu, mutta mitään mielenkiintoista ei olla löydetty, ikäviä asioita vain. Sen vuoksi ollaan päätetty, että parempi pysytellä kauempana. Semmoinen ikävystyminen nimittäin tarttuu hyvin helposti. Me ei haluta ikävystyä. Minä olen näet nähnyt, miten ne tytöt sen tekevät. Se tulee niin nopeasti, ettei siihen ehdi edes varautua. Ne katsoppas työntää huulet kiinni johonkin poikaan ihan yhtäkkiä vaan. Eikä ne tosiaan tarkota mitään hyvää sillä, haluaa ikävystyttää vaan, mutta pojat ne saattaa joskus tuntea jotain muuta. Ne pojat, jotka joutuu tyttöjen uhreiksi, ne on menetettyjä poikia. Ne joutuu orjiksi tyttöjen kanssa asumaan ja ne saattaa joutua naimisiinkin. Ne pojat ikävystyvät entistä nopeammin ja

menettävät kaiken hauskan elämässä, kuten vaikka majassa leikkimisen. Sen vuoksi minä pysyttelen kaukana, koska en ikinä halua tyttöjen kanssa mennä naimisiin ja kokonaan ikävystyä.